

Міністерство освіти і науки України

ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

VI МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ»

*(присвяченої 100-річчю від Дня народження
професора Турченка Михайла Михайловича)*

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ

VI МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ»
*(присвяченої 100-річчю від Дня народження
професора Турченка Михайла Михайловича)*

15-16 червня 2022 року

Харків – 2022

нових знань та технологій; якісне та кількісне наповнення зв'язків між компонентами системи, потоками інформації, фінансів, форми її зав'язків із зовнішнім середовищем. Таке дослідження має стати основою визначення шляхів формування відповідної сучасним викликам діджиталізації дієвої та ефективної інноваційної системи сучасного університету, яка забезпечить розвиток інноваційного потенціалу країни.

Література.

1. Федулова Л.І. Інноваційна система аграрної сфери України. *АгроІнком*. 2012. № 1-3. С. 53-62.
2. Статистична інформація / Державна служба статистики України. 2022. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/osv_rik/osv_u/vuz_u.html
3. Freeman, C. & Soete, L. (1997). *The Economics of Industrial Innovation*: Third ed. Cambridge: MIT Press.
4. *Global Innovation Index 2020*. Report / Cornell University, INSEAD, and the World Intellectual Property Organization (WIPO). URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2020.pdf
5. Lundvall, B.-A., ed. (1992). *National systems of innovation: towards a theory of innovation and interactive learning*. London: Pinter Publishers.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ У ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

**Орлова Н.М., д.мед.н., професор,
Вінницький національний медичний
університет ім. М.І. Пирогова
Грохотов В.А., аспірант*,
Національний медичний
університет ім. О.О. Богомольця**

Сучасні заклади охорони здоров'я (ЗОЗ) є складними соціально-економічними системами, основна мета яких полягає у наданні населенню доступної та якісної медичної допомоги. Забезпечення якості медичної допомоги потребує наявності у ЗОЗ достатніх кадрових, матеріально-технічних, фінансових ресурсів, використання сучасних ефективних, з позицій доказової медицини, медичних

* Науковий керівник – Канюра О.А., д.мед.н., професор

технологій надання медичної допомоги, а також дієвої системи менеджменту. Позитивний міжнародний досвід [1,2] засвідчує, що одним із перспективних шляхів розвитку ЗОЗ, який забезпечує підвищення якості медичної допомоги за рахунок залучення нових інвестицій та запровадження економічних методів управління, є створення організаційних моделей ЗОЗ, заснованих на механізмах державно-приватного партнерства.

Метою нашого дослідження було обґрунтувати концептуальні напрями оптимізації управління якістю медичної допомоги у ЗОЗ, створених на засадах ДПП.

Розроблені нами концептуальні напрями включають:

1. Загальні напрями

1.1. Створення економічно ефективної моделі ЗОЗ на принципах ДПП, основним напрямком діяльності якої буде постійне підвищення якості медичної допомоги. Формування системи процесно-орієнтованого управління.

1.2. Створення виробничої структури ЗОЗ із широким залученням працівників до управління якістю медичних послуг у ЗОЗ.

1.3. Підтримка якості на всіх напрямках діяльності ЗОЗ.

1.4. Забезпечення інтересів усіх зацікавлених сторін у якісній медичній допомозі – пацієнтів, співробітників, органів управління охороною здоров'я, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, страхових компаній, постачальників ресурсів.

1.5. Максимальне удосконалення організаційних механізмів ЗОЗ з метою зростання ефективності на ринку медичних послуг, зниження витрат на ведення бізнесу та підвищення доступності та якості медичних послуг.

2. Цільові напрями

2.1. Напрями щодо пацієнтів.

Колектив ЗОЗ у своїй роботі орієнтується на задоволеність поточних та очікуваних потреб пацієнтів щодо надання якісної медичної допомоги та якісного медичного обслуговування.

2.2. Напрями щодо персоналу.

Кваліфікований персонал є запорукою забезпечення сучасного рівня якості медичної допомоги та досягнення запланованих результатів діяльності ЗОЗ. Тому у ЗОЗ має забезпечуватись безперервний професійний розвиток фахівців, створюватися умови для мотивації їх до праці та усвідомлення ними відповідальності за результати роботи. Заохочується безперервний професійний розвиток персоналу, запровадження ініціатив працівників із забезпечення та

покращення якості, а також участь фахівців в управлінні якістю медичної допомоги.

2.3. Напрями щодо партнерів та держави.

Колектив ЗОЗ буде відносини з партнерами на основі взаємовигідної довготривалої відкритої співпраці, розуміння спільних цілей щодо забезпечення якості медичної допомоги, довіри та побудови ефективних комунікацій. Здійснення задекларованої на державному, галузевому та регіональному рівнях політики у сфері якості медичної допомоги шляхом дотримання положень чинних законів України та нормативно-правових актів.

3. Напрямки реалізації

3.1. Запорукою забезпечення якісної медичної допомоги є створення системи управління якістю на основі європейських підходів, вимог національної, гармонізованої з міжнародними стандартами системи менеджменту якості – ISO 9000. Постійне вдосконалення та розвиток системи управління якістю медичної допомоги.

3.2. Основою постійного підвищення якості медичної допомоги у системі управління якістю має бути дотримання, періодичний перегляд та оновлення медичних технологій на основі сучасної ідеології доказової медицини, наявність ресурсів та їх ефективне використання.

3.3. Для реалізації напрямів керівництву ЗОЗ делегуються повноваження щодо організації діяльності, спрямованої на постійне підвищення якості медичної допомоги, удосконалення лікувально-діагностичного процесу, ефективного використання ресурсів, управління ЗОЗ, запровадження інновацій та створення умов для залучення широкого кола медичних працівників до управління якістю медичної допомоги.

Основними відмінностями запропонованих напрямів оптимізації управління якістю у ЗОЗ від чинної системи забезпечення якості медичної допомоги якості слід вважати:

- формування з урахуванням системного підходу процесу організації ЗОЗ на засадах ДПП як суб'єкта управління;
- забезпечення ефективності інвестицій через інновації, які впроваджуються приватним партнером;
- створення виробничої структури ЗОЗ з широким залученням співробітників до управління якістю процесу надання медичних послуг у ЗОЗ;
- формування організаційно – методологічного забезпечення у вигляді системи показників якості та методики їх оцінки, що сприятиме ефективному процесу управління якістю у ЗОЗ на принципах ДПП.

Література.

1. Шевчук Ю.В. Розвиток державно-приватного партнерства у контексті вдосконалення фінансового забезпечення сфери охорони здоров'я. *Економічний вісник університету*. 2017. № 1. С. 416-428.

2. Torchia M., Calabrò A., Morner M. Public-Private Partnerships in the Health Care Sector: A systematic review of the literature. *Public Management Review*. 2015. № 2. P. 236-261.

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В СФЕРІ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

***ПАСЕМКО Г.П., Д.Н.ДЕРЖ.УПР., ПРОФЕСОР,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Ринкова форма відносин в сільському господарстві орієнтує власників бізнесу на збільшення його прибутковості. Отримання прибутку як головна мета аграрного бізнесу дало поштовх індустріалізації сільського виробництва, залежного від природно-кліматичних умов. Індустріальні методи ведення сільського виробництва призвели до негативного впливу на довкілля, а заміна живої праці уречевленою викликала зростання соціальної напруги, пов'язаної з безробіттям в сільській місцевості. Все це стимулювало розробки концепцій гармонійного економічного розвитку, які б спиралися на збалансування трьох основних складових суспільно-господарського життя: економічної, екологічної та соціальної, які об'єднує ідея «...інтеграції соціальних та екологічних аспектів у щоденну комерційну діяльність підприємства...» [1].

Відповідні концептуальні установки передбачають формування адекватної організаційної культури аграрних підприємств. Управлінське забезпечення процесу формування та розвитку організаційної культури має спиратися на три взаємопов'язані аспекти системного підходу: функціональний, елементний (ресурсний) і організаційний [2].

Програма формування та розвитку організаційної культури, як і будь-яке нововведення, повинна розроблятися керівництвом підприємства. Процес формування і розвитку організаційної культури має специфіку в порівнянні з нововведеннями в області виробництва, збуту та ін. По-перше, якщо підприємство не знов створене, то певна організаційна культура вже існує: є усталені традиції, звичаї, цінності,